

Kirpi İle Tilki

Gönderen Serdar102 - 26/09/2017 01:58

Güneşli bir günde anne kurbağa ile yavrusu dere kenarında gezintiye çıkmışlardı. Yavru kurbağa yerinde duramıyor, oradan oraya hopluyordu. Bir kayanın yan tarafına dönerken olan oldu. Aniden önüne çıkan kirpi ile çarpıştı. Acı dolu feryatlara anne kurbağa yetiştiğinde yavru kurbağa son nefesini vermişti. Kirpinin arkasına bile bakmadan uzaklaştığını gören anne kurbağa hırsla kirpinin üstüne atıldı. Kirpinin sırtındaki dikenlere çarptı ve boğuk bir ses çıkararak yere yuvarlandı. Yaralanmıştı. Olup bitenler karşısında hala kayıtsızca yürüyüp gitmekte olan kirpinin arkasından, “ Hain kirpi, yavrumdan ne istedin? Onun sana ne zararı vardı? Yaptığın yanına kalmayacak “ diyerek bağırdı.

Üç genç maymun kardeş bir ağacın altına oturmuşlar, öğle yemeği yiyorlardı. Yemeğin sonlarına doğru en küçük maymun arka tarafındaki otların üzerinde bir hisırtı duydu. Süratle başını çevirdiğinde koşar adım üstüne doğru gelmekte olan kirpiyi fark etti. Kaçmak istedi, fakat çok geç kalmıştı. Belinde sözle anlatılamayacak kadar müthiş bir acı duydu. Gözleri karardı ve yüzükoyun yere kapaklandı. Kirpinin vücudundaki her birisi bir bıçak gibi keskin ve sivri dikenler küçük maymunun belini parçalayıp geçmişti. Kardeşlerinin kan revan içinde kaldığını gören diğer iki maymun hemen kirpinin peşine düştüler. Ormanda çok aramalarına karşın kirpiyi bulamadılar.

Karınca yuvasının etrafı bayram yeri gibiydi. Karıncalar yuvalarına yiyecek taşıyorlardı. İşlerin en yoğun olduğu bir sırada karınca beyi arkasından gelen gürültüye doğru döndüğünde neredeyse küçük dilini yutacaktı. Kirpi hızlı adımlarla yürüyor, önüne çıkan karıncaları ezip geçerek yuvaya yaklaşıyordu. Bağırma, haykırışlar arasında kirpi yuvanın kenarından geçti. İlerdeki otların arasında kayboldu. Karınca beyi ve diğer karıncalar şaşkın vaziyette kalakaldılar. Ortalık savaş alanına dönmüştü. Elliden fazla karınca telef olmuştu, bir o kadar da yaralı vardı.

Karınca beyi:

“ Kirpiye biz ne yaptık? Neden üstümüze yürüdü? Birçok karıncanın canına kastetti. Demek anlatılanlar doğruymuş. Kirpi son zamanlarda orman sakinlerine büyük acılar yaşatmaya başladı. Ben bu yaptıklarını onun yanına bırakmam. Bütün servetimi kirpiden öğ almak için harcarım. Yarın orman fedaisi kurtla görüşüp kirpiyi cezalandırmasını sağlayacağım “ dedi.

Karınca beyi ertesi gün kurtla buluştu. Kurda kirpinin sebep olduğu felaketi anlattı. Kurt karınca yuvasında inceleme yaptı. Yaralıların durumunu yakından gördü. Daha önce de kirpinin sebep olduğu birkaç olay duymuştu. Kirpiyi cezalandırmak için hemen yola koyuldu. Aradı, araştırdı, sordu, soruşturdu, iki gün sonra kirpiyi ilerdeki otlar arasında giderken gördü. Kirpinin önüne çıktı.

” Bana bak kirpi, nedir senden başkalarının çektiği. Kurbağa yavrusu ile küçük maymunu öldürdün. Karıncalara saldırdın, birçok karıncanın canına kıydın. Yaptığın kötülükler cezasız kalmamalı. Kolla kendini “ diye haykırdı. Kirpi kurdun önüne aniden çıkmasından şaşkına dönmüştü. Kendisini çabucak topladı: “ Ben senin dediğin karıncaları, kurbağaları tanımam bile. Ne demek istediğini anlamadım. “

“ Ne demek istediğimi şimdi anlarsın “ dedi kurt ve kirpinin burnuna kuvvetli bir tekme savurdu. Kirpi birkaç takla attıktan sonra yere kapaklandı. Burnuna yediği tekmeden canı yanmıştı. İçgüdüsel bir hareketle kafasını ön ayakları arasına soktu. Şimdi kirpi dikenli bir top haline gelmişti. Kurt o kızgınlıkla kirpiye ikinci bir tekme daha savurdu. Savurmasıyla uluyarak geriye çekildi. Ayağını kirpinin sırtındaki dikenlere vurmuştu. Yaralanmıştı. Kurdun kızgınlığı son haddine çıktı. Gözleri kan çanağına dönmüştü, ağzından köpükler saçıyordu. Yerde kalın bir sopa buldu. Bunu alıp kirpiye vurmaya başladı.

Kurdun sopa ile indirdiği her darbe, kirpinin sırtındaki dikenlerden birkaç tanesinin kırılmasına ve

diplerinin kanamasına yol açıyordu. Kurt belli kirpiyi defterden silmişti. İşin şaka kaldırır tarafı kalmamıştı. Kirpi birden arka ayakları üzerinde doğruldu. Geriye doğru iki perende attı. Hızla koşarak yakınındaki kayanın üstüne çıktı. Peşinden gelen kurdun üstüne uçarcasına atıldı. Kirpinin yan tarafındaki dikenler kurdun göğsüne battı. Kirpi ile baş edemeyeceğini anlayan kurt son bir silkinişle kirpiden kurtuldu. Her tarafı kan içinde kalmıştı. Mücadele gücü kırılan kurt ormana doğru kaçarak uzaklaştı.

Daha sonraki günleri kurt mağarasındaki yatakta yatmakla geçirdi. Yaraları biraz iyileşmişti. Yanında anne kurbağa, karınca beyi ve iki maymun kardeş vardı. Günlerdir düşündükleri halde bir çıkış yolu bulamamışlardı. Kurt kirpiyi perişan etmek için gitmişti, fakat perişan olan kendisiydi. Yani diyorlardı, kirpinin yaptıkları yanına mı kalacaktı?

Kurnaz tilki kurdun yaralandığını duymuş ve geçmiş olsun demek için uğramıştı. Olayları bütün ayrıntılarıyla dinleyince çok şaşırıldı:

“ Kirpi çok sakın, kendi halinde biridir. Bu işin içinde mutlaka başka şeyler vardır. Durumu araştırıp en kısa zamanda sonucu sizlere bildiririm “ dedi.

Tilki kirpinin evine gitti. Kapıyı defalarca çalmasına karşın kapı açılmadı. Evde olmadığına kanaat getirdi. Oturup beklemeye başladı. Aradan bir saat geçti. Kirpinin kapısı açıldı. Tilki yerinden kalkıp kirpiye seslendi:

“ Alacağın olsun. Demek evdeydin. Öyleyse kapıyı niye açmadın? “

Tilkinin şaşkınlığı biraz sonra daha da arttı. Kirpi seslenmesine aldırış etmeden yürüyüp gidiyordu. Hemen koşup kirpinin önüne çıktı:

“ Kirpi kardeş, nasılsın? Nereye böyle? “ dedi.

“ Efendim, ne dediniz? Biraz yüksek sesle bağırır mısınız? Anlayamadım “ dedi kirpi.

“ Nereye gidiyorsun dedim? “ diye tilki bağırırdı.

“ Yiyecek toplamaya gidiyorum. Oh, sen miydin tilki kardeş! “

Bunun üzerine tilki:

“ Ben de seni arıyordum. O kadar kapını çaldım. Neden açmadın ki? “ diye sordu.

Kirpi:

“ Kapıyı mı çaldın? Sahiden hiç duymadım. Zaten son zamanlarda kulaklarım çok ağrıyor. Ayrıca gözlerim eskisi gibi iyi görmez oldu. Bazen yürürken kulaklarımın ağrısı artıyor, bakışlarım bulanıyor. İnanır mısın bilmem. O zaman önümü bile görmeden yürüyorum “ dedi.

“ Demek önünü görmeden yürüyorsun? Bu çok tehlikeli değil mi, kirpi kardeş? Başkalarına zarar verebileceğini hiç düşünmedin mi? “

“ Elbette düşündüm. Fakat durunca ağrılar o kadar dayanılmaz oluyor ki, hızlı hızlı yürümek zorunda kalıyorum. Kulaklarımın ağrısı hafifliyor. Hem şimdiye kadar kime zarar verdim? “

“ Tabii canım, kimseye zarar vermedin. Sen kötülük nedir bilmezsin. “

Tilkinin eski dostu, kendi halinde, sakın birisi olarak tanıdığı kirpiye başka türlü bir cevap vermesi

düşünülemezdi. Zaten üzölenler bu kadar fazla iken. Birlikte doktora gittiler. Doktor, kirpinin kulaklarını temizledi. Ağrılar için hap verdi. Gözlerini muayene etti. İleri derecede bozukluk tespit etti. Kirpiye bir gözlük verdi. Kirpi sanki yeniden dünyaya gelmiş gibi oldu. Tilki kirpiyi evine götürdü. O gece misafir kaldı. Ertesi gün yine geleceğine söz vererek evden çıktı. Anne kurbağa, karınca beyi ve iki maymun kardeşe haber verdi. Hepsi, kurdun mağarasında toplandılar.

Tilki durumu en ince ayrıntılarına kadar anlattı. Doktor raporunu gösterdi. Kirpinin olmuş olan olaylarda tarafsız düşünölürse pek de fazla bir suçu bulunmayacağını, olayların şanssız birer tesadüf sonucu meydana geldiğini söyledi. Kendisine inanmalarını istedi.

Oradakiler kirpinin durumunu göz önünde bulundurarak meseleyi konuştular. İki maymun kardeşe tilki arasında sert tartışmalar oldu. Tilki maymun kardeşleri ikna edebilmek için çok uğraştı. Sonunda orada bulunanların hepsi kirpiye kızgınlıklarının kalmadığını söyleyerek evlerinin yolunu tuttular.

SON

Yazan: Serdar Yıldırım

=====